

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcu Ladislava Orosza a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD., MBA, MHA, Masarykova 2, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Ek 190/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. decembra 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Ek 190/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 30. októbra 2017 podal sťažovateľ okresnému súdu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej [REDACTED], [REDACTED], o vymoženie sumy 40,55 €.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza: „*Kedže dlhodobo sa v predmetnej veci nič nedialo, podal sťažovateľ u porušovateľa základného práva 28. 9. 2018 urgenciu, na čo však tento nijako nereagoval. Sťažovateľ má za to, že v takej sporovej veci, ako je exekučné konanie, mal byť spor vedený porušovateľom základného práva už dávno predmetom vydania poverenia súdnemu exekútorovi resp. toto konanie aj vzhľadom na výšku pohľadávky malo byť dávno skončené. Vo veci samej malo byť po viac ako 1 roku od podania návrhu na vykonanie exekúcie meritórne rozhodnuté. V danom prípade ide o neprimeranú dĺžku súdneho konania, ktorá výrazne prevyšuje aj iné obdobné procesy (s priemernou dĺžkou trvania exekučného konania od podania návrhu do vydania poverenia na vykonanie exekúcie 1 – 2 mesiace v zmysle právnej doktríny). Skutočnosť, že za viac než 1 rok od začatia konania nebolo rozhodnuté o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie nemôže sťažovateľovi spôsobovať ujmu pri práve na súdnu a inú právnu ochranu vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľ tak dodnes je od októbra 2017, kedy podal návrh na vykonanie exekúcie, v právnej neistote ohľadom prípadného vymoženia jeho pohľadávky. Sťažovateľ má za to, že porušovateľovi základného práva v meritórnom rozhodnutí nebránila po doplnení návrhu na vykonanie exekúcie zásadná prekážka (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04), pričom sťažovateľ súdu poskytoval doplnením exekučného titulu súčinnosť a neprispel k neprimeranej dĺžke konania. Vec navyše nie je až tak skutkovo, právne či procesne zložitá a len sa umelo predlžuje. Práve neúmerným predlžovaním konania sa dlhodobo predlžuje sťažovateľova právna neistota. Exekučné veci prejednáva od roku 2017 práve Okresný súd Banská Bystrica pre celú SR, aby sa zrýchlilo konanie, v sťažovateľovej veci je to pritom práve naopak. Na základe uvedeného sa takto sťažovateľ domnieva, že má nárok a na primerané finančné zadosťučinenie, preto satisfakciu vyčísl'uje na sumu 3 000,- € (IV. ÚS 210/04).“*

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal takýto nález:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Ek 190/2017 p o r u š e n é b o l o.

Okresnému súdu Banská Bystrica sa p r i k a z u j e, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Ek 190/2017 konal bez zbytočných prietáhov. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3 000,- €, ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť mu do 2 mesiacov od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov konania vo výške 260,76 € za 2 úkony právnej pomoci á 121,17 € a 2 x režijný paušál á 9,21 €, ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť jej na účet právneho zástupcu sťažovateľa do 2 mesiacov od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto k rešpektovaniu, resp. naplneniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania s'ťažnosti dopytom na okresnom súde zistil, že okresný súd v napadnutom konaní vydal 11. januára 2019 poverenie na vykonanie exekúcie.

Ústavný súd pri s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta s'ťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť vyslovenia zbytočných priet'ahov po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Aj keď postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol celkom bez priet'ahov, po podaní „urgencie“ okresnému súde s'ťažovateľom tento prijal adekvátne opatrenia na ich odstránenie a v napadnutom konaní bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Stav namietaného konania, v ktorom okresný súd v čase predbežného prerokovania s'ťažnosti už vydal poverenie na vykonanie exekúcie, umožňuje vysloviť názor, že podanie „urgencie“ s'ťažovateľom sa prejavilo ako také, ktoré prispelo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajším postupom okresného súdu. Z uvedeného je zrejmé,

že priebeh namietaného konania toho času nenasvedčuje tomu, že by v ňom dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že v prerokúvanej veci nemohol opomenúť ani ďalšiu podstatnú skutočnosť, a to že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v exekučnom konaní, ktorého predmetom je vymoženie sumy 40,55 €. V danom prípade ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 358/08, IV. ÚS 33/2010, IV. ÚS 431/2012, IV. ÚS 72/2013) vyhodnotil predmet exekučného konania tak, že ide o vec nižšej významnosti (o tzv. bagatelnú vec). Táto skutočnosť už sama osebe zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2019